

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**D. DIONYSII || CARTHVSIANI, DE || DOCTRINA ET REGV-||lis
vitae Christianæ**

Dionysius <der Kartäuser>

Coloniae, 1577

VD16 D 1959

Quod contemnendus est mundus, propter difficultatem consequendi
salutem 17.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60177)

Quod contemnendus est mundus
propter difficultatem conse-
quendi salutem in eo -

Artic. XXII.

Quoniam omnis qui audit verba Dei, & non facit ea, similis est viro *Matth. 7.*
stulto, qui edificavit domum
suam super arenam. Vene-
runt flumina, & flauerunt venti, & ir-
ruerunt in domum illam, & fuit rui-
na eius magna. Sancti patres compa-
rant mundū istū magno mari turbu-
lento, tempestatibus pleno. Porro se-
cundum Bernardum, tripliciter ten- *Bernard.*
dunt homines per mare hoc, seu mun-
dum istum. Scilicet ponte, nauis, vado.
Ponte transeunt, qui compendiosio-
rem securioremq; semitam elegerunt:
quemadmodum religiosi suo superio-
ri humiliter, & regulæ suæ statutisque
sui ordinis obediunt. Hi nanq; pro-
prium voluntatem (quæ sola in infer-
no ardebit) abnegant & relinquunt,
malentes regi & subesse, quā regere &
præesse. Hac via te cupio proficisci,
quæ vere tutissima & nimis est merito-
ria. Nā in super transeunt viti virtuosī,
P 2 qui

qui & alijs præesset & exteriora dispo-
nere compelluntur. quibus diuersæ in-
quietudines oriuntur. Vnde lignum,
foenum, stipulam (hoc est venialia) di-
cuntur colligere secundum Thomam.

Thomas.

Pro quibus venialibus subditi quoti-
die per frequentissimam cordis sui ele-
uationem ad Deum satisfacere tenentur.

Hieron.

Sæculares vero tendunt vado, hoc
est, per medium fluctuum huius maris.
Ideo difficillime & vix euadunt. Vn-
de signum difficultatis saluationis eo-
rum, secundum Hieronymum, est pau-
citas euadentium, & multitudo pere-
untium. Quam enim seiplos negotijs
sæculi superflue implicent, suosque
affectu, transitorijs alligent, nec ea de-
uitent per quæ processus ad Deum tar-
datur, aut penitus impeditur: sed vani-
tatum inquietissimæ tumultuationi
adhæreant, palam quod quasi per me-
dium aquarum sine vehiculo gradian-

Hugo

tur. De hoc Hugo in libro suo de vani-
tate mundi pulchre & notabiliter ait,
hoc modo, Considera mundum hunc
vniuersum propter mutabilitatem su-
am, quasi diluuium quoddam decur-
rentium aquarum, & amatores mun-
di, quasi naufragos quosdam, qui mer-
si

in pe-

DE ARCTA VIA SALV. 341

in pelagi huius profundo, deorsum rapiuntur, & feruntur in præceps. Deum quoque apud quem omnia immutabili æternitate consistunt, contemplare, quasi sursum in summo. Mundum vero quasi deorsum in imo. Deinde considera humanum animum velut in medio collocatum, qui conditionis suæ excellentia mutabilitati mundi supereminet & ad diuinæ naturæ immutabilitatem nondum pertingit. Si ergo animus hominis his quæ deorsum transeunt, se per amorem vel cupiditatem immerferit, statim per infinitas distractiones rapitur, & à seipso quodammodo diuisus dissipatur. Tanto autem amplius in vnum colligitur, quanto magis ima terrenaque deserens, cogitatione ac desiderio sursum leuatur, donec omnino immutabilis fit, quum ad illam vnam summam atque immutabilitatem diuinam peruenit. Denique quum animus hominis se per terrenorum amorem deorsum inclinat, in fluctibus sæculi naufragatur, mutabilibusque admixtus inter labentia defluit, gemino quoque salutis periculo, & per affectum infirmorum profunde demergitur, & per

occupationem plurimorum latè dissi-
 patur. Si vero sursum ab amore praesentium, per desiderium se erexerit a-
 ternorum, cogitationesque suas ad seip-
 sum collegerit: iam quodammodo in
 rerum fluctibus supernatat, & cuncta
 transitoria tanã subterlabentia calcat.
 Sic igitur animus hoīs se ipsum quasi in-
 tuta reponat. se supra se ad Deum le-
 uando, ad seipsum quoq; intra se re-
 deundo: quatenus per considerationē
 praedictam supra mundum erectus, pe-
 ricula mundi aspiciat: & se illa quo-
 dammodo euasisse gaudeat. Hoc au-
 tem est arcam cordis, seu spiritalem
 nauem intrare, cuius ad miniculo flu-
 ctus huius saeculi, quibus iactamur,
 feliciter euadamus. Calca igitur &
 contemne transitoria & caduca, & ec-
 cē de diluuiōe emerisisti. Considera de-
 mum, & iugiter meditare coelestia
 tuæ redemptionis sacramenta, diuinae
 pietatis beneficia tibi impensa, & ar-
 cam cordis, ac nauem praefatam intra-
 sti. Deinde mundus conuenientissime
 comparatur campo latissimo, crude-
 lissimis latronibus pleno, in quo plu-
 rimi iugulantur, paucissimi vero eua-
 dunt non sine vulneribus multis. Et
 quod

*Mundus qui
 bus compa-
 recur.*

quod deterius est, campi huius ambulatores, se mutuo tradunt in manus latronum, dum vnum alium ad vitiorum inducit ruinam, per quam diabolicam incidit manum. Si ergo dilecte mi non auderes proficisci per campum hominibus latrocinantibus, temporalem mortem inferentibus abundantem: quomodo audes per mundi abrupta, & seculum istud nequam deambulare, in quo tot a dæmonibus suppedantur, & sempiterna supplicia illabuntur. Insuper comparatur hic mundus sylvæ incensæ, cuius pene omnes arbores comburuntur. Nunc enim videmus, quomodo charitas Dei in hominum animalibus refriguit, quomodo amor mundi inualuit, quomodo ignis concupiscentiæ, feruor superbiæ, flamma auaritiæ homines incenderunt, ita, quod pene omnes quæ sua sunt quarunt, non quæ IESV Christi. De carnis exquisita sustentatione, non de animæ puritate & cordis custodia sunt solliciti Potius quarunt præsentis vitæ incommoda, quam gehennæ æterna euadere præceterba tormenta. Quomodo ergo non curas hanc syluam sine moia exire, ne comburaris in

Phil. 2^a

ca igne prauitatis & culpæ. Postremo ad tantum lapsum, nunc deuenit ecclesia in vulgo & clericis, quod dñs deffendum est magis, etiam in religionibus multis, vt ipsa ecclesia comparetur merito ciuitati antiquæ, maiori ex parte collapsæ, deuictæ, destructæ, in qua vndique hostibus patet ingressus, Non ergo securum est habitare in vrbe huiusmodi, sed ad loca confugiendum munita, quemadmodum insegurum esse manere in claustro regularibus obseruantijs destituto. Si in super fragilitatem nostram rite pensemus, quam proni ad mala & tardi ad bona, quaeremus locum salutis animæ aptiorem, occasiones peccandi vitantes.

*Ecclesia cui
modò compa
retur.*

*Excitatio ad mundi contēptum, ex cōsideratione profectus inde nascētis,
& ex desiderio vera ac diuina perfectionis.*

Articulus: XVIII.

Psal. 44.

Vdi. filia & vide. & inclina aurem tuam. & obliuiscere populum tuum & domū patris tui. & cōcupiscet rex deo.